

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălăitate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Administrațiunea tipografiei archidiecezane, Sibiu, strada Măcelarilor 47,
și la expedițiunea de inserțiuni Adolf Steiner în Hamburg (Germania).
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 37.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 16 Noevre.

Larma cea mare cu Kossuth în presa ungurească, șicem ungurească, pentru că la aceasta iau parte și organele tipărite în limba nemțască — șicem larma cea mare cu Kossuth ni se pare că are un scop mai mult politic de cât literar.

Cursul cel greoiu și cunctător al lucrurilor în parlamentul de dincolo de Laita s'ar păre că este ceva ce conglăsucesce cu natura cea gânditoare nemțască. Cestiunea care se dezbate acolo au avut până acum puțină deosebire de cele dezbătute în parlamentul Ungariei. Numai ca incidente s'au atins de cătră reprezentanții Cehilor unele lucruri, cari privesc cestiunea naționalităților de dincolo de Laita. Înșe înțrărea Cehilor în senatul imperial îndreptătesce la presupunerea, că mai curênd s'au mai târziu cestiunea naționalităților are să vină pe tapet în senatul imperial. Dimensiunile acestei cestiuni în senatul imperial atêrnă dela constelațiunea partidelor sau fracțiunilor acelor partide. Cu toate aceste se vede, că fasa aceasta politică respândesce temeri și dincoace încă și în starea ei nedesvoltată.

Mai este și altă împregiurare, care respândesce îngrigiri departe preste Laita și cărei i s'a dat prisositoare atențiune și în parlamentul unguresc: temerea că din delegațiuni se va face un fel de parlament central, față cu care parlamentele celelalte din monarhie vor scăde la o însemnătate de a doua mână.

Mai vine acum ca adaus transacțiunea cu Croația.

Toate trei mețele aceste nu cuprind în sine ceva alarmătoriu. Cestiunea delegațiunilor s'ar puté considera de cea mai gingașe, pentru că ea ar implica modificarea constituțiunilor dincoace și dincolo de Laita. Modificarea aceasta atêrnă înșe dela învoirea de ambe părțile și până acum un pas mai hotărîtoriu în pri-

vința aceasta nu s'a făcut; prin urmare temerea ar fi de o cam dată zadarnică.

Surprindătoare este în timpul de față înfățișarea transacțiunei cu Croații. Ea a turburat dintr'odată spiritele într'un mod neașteptat. Fiindcă deputațiunea regnicolară ungaro-croată n'au putut să se înțeleagă încă asupra unor puncte precum sînt impozitele indirecte și altele, s'a făcut un sgomot ca și cum așa ceva s'ar fi ivit între Ungaria și Croația întâiași dată și diaristica ungurească vorbesce într'un ton cu Croații ca și când aceștia ar vrea să restorne sistema de față. Ba organele unguresci au mai „descoperit” și „pregătirea unei acțiuni contra ideei de stat unguresc în Croația” și au aflat de bine a pune sub priveghiarea polițiană pe funcționarii finanțiali din Croația, amenințându-i cu tratore disciplinară, dacă vor lua parte la acea „acțiune.”

Noi, cari scim cu câtă ușurință se trâmbează la noi „vătămarea” întregității statului vom scî și ce să ținem de asemenea alarme. Cu toate aceste împregiurarea că presa ungurească află cu cale a face togmai acum o întrebunțare așa de rea de evenimente obicinuite în viața constituțională, ne pune pe gânduri.

Se vede că Maghiarii n'au învățat nimica din trecut. În loc de a păși conciliând și mulțămind pretensiunile cele drepte ale popoarelor de pe teritoriul coroanei unguresci și în chipul acesta a'și asigura rolul prim și conducătoriu, lor le place a da lucrurilor o față înspăimântătoare, pentru ca să arete lumea maghiare pe nemaghiari periculoși ideei de stat și apoi cred poate că cea mai bună armă, cu care să facă presiune în sus și în jos va fi a se folosi de bêtrânelul esilat, de Kossuth și de scrierile lui, și în chipul acesta să se așede cât mai bine în șaua supremației.

Lumea astăzi este mai deschisă și în lăuntru și în afară decât era

înainte cu treișeci de ani. Și chiar dacă ar fi, cum șic unele foi, un resboiu în perspectivă credem că armele ațîțătoare de spirite nu sînt de loc la timp nici pentru vederile politice maghiare.

Pentru astfelu de casuri, prevădute sau neprevădute, va fi la toată întemplantarea și pentru Maghiari și pentru toate popoarele, mai bună devisa: „Să ne concentrăm!”

Revista politică.

Sibiu, în 16 Noevre

Dieta Ungariei a primit în ședința de eri contingentul de recruți pe anul 1880 și §. 1 din legea pentru administrațiunea Bosniei. După scrierile ce ne vin mai departe dela Budapesta bugetul se va dezbate numai după anul nou.

Delegațiunile se vor întruni în 2 sau 3 Decembre.

Deputațiunea regnicolară ungaro-croată, întrunită pentru înnoirea transacțiunei între Ungaria și Croația, nu 'și-a putut termina lucrările sale. Dificultățile s'au arêtat îndată la punctul impozitelor indirecte. Asupra acestui punct partea ungurească face un raport în care arată, că diferența între Unguri și Croați este prea mare, încât să se mai poată continua acuma debaterile și așa amêndoué părțile s'au învoit a suspende ședințele până după anul nou. De altă parte se scrie, că în Croația sînt spiritele nemulțămite cu denumirea unui Maghiar de director finanțial al Croației. Despre acesta se scrie mai departe, că ar fi emis un ordin presidial rezervat, prin care l'opresce la „acțiunea” ce se pregătesce în Croația contra ideei de stat unguresc. Aceasta a mâhnit pe Croați și mai tare, pentru că în Croația nu scie nimenea ce felu de „acțiune” poate fi aceasta; tendența înșe se vede din astfelu de manopere.

Din sandjacul Novi-bazarului vin sciri triste. Garnisoanele încuartitate în corturi și barace de grădele suferă foarte tare. Mortalitatea între soldați, se șice, că este foarte mare.

Din Bucuresci aflăm, că eri printr'un mesagiu domnesc s'au deschis camerele ordinare. Mesagiuul dă espresiuone speranței, că puterile garante satisfăcênd România tratatului din Berlin, în timpul cel mai scurt vor restabili relațiunile diplomatice regulate. Mesagiuul mai enunță un numer considerabil de proiește, dintre care unul pentru organizarea Dobrogei și altul pentru reorganizarea armatei pe o basă nouă, care să cuprindă toate elementele de arme ale țerei.

Din Paris se telegrafează, că s'au deschis camerele. Gabetta a felicitat țara, că Parisul a devenit earăși capitala legală a Franciei și a provocat pe reprezentanți, a pune toate pasiunile nefolositoare țerei la o parte.

Principele Jérôme Napoleon, șice „Français”, este foarte activ. El caută a se împăca cu conservativii, a îmblândi pe clericali. Spre sfêrșitul din urmă caută a îndupleca pe soția sa Clotilda, a petrece earna aceasta în Paris, ceea ce l'ar scuti și în contra suspițiunilor eventuale din partea republicanilor. Din diariul „Pays” se vede, că principele s'a vêrit bine în opiniunea partidei împêrătesei Eugenia, cărei principele 'i-a făcut o viziță cu ocasiunea trecerei prin Paris la înmormêntarea mamei sale contesei de Montijo în Spania.

Cairoli a anunțat camerilor din Roma noua constituire a cabinetului.

Dieta Ungariei.

(Urmare)

Continuând raportul despre ședința dela 21 c. amintim că după Pulszky a luat cuvêntul Ministrul pentru apêrarea țerei

FOIȚA.

O iernare în ghiață.

(Traducere din Jules Verne.)

(Urmare)

Cap IV.

În apă navigabilă.

În 23 Iulie printr'un reflex ciudat reslăit preste mare s'au anunțat cele dintâiu masse de ghiață, cari veniau din canalul Davis și se precipitau în Ocean. Sentinelelor li se recomandă deosebită atențiune pentru că era lucru important a evita ciocnirea cu massele enorme.

Pentru sentinele se împărțiră oamenii bricului în două părți; în cea dintâiu era Fidel Misonne, Gradlin și Gervaise, în cea de a doua Andreiu Vasling, Aupic și Penellan. Fie care parte funcționa numai două oare, pentru că în regiunile cele friguroase puterea unui om supoartă numai pe jumătate ca între împregiurări normale.

Jeune-Hardie se afla numai sub al șeseșeci-și-treilea grad de lățime geografică dar cu toate aceste termometrul arăta nouă graduri Celsius sub nulă.

Ploua și ningeaa adeseori, când înșe ceriul era limpede și vântul nu sufla prea tare, Maria petrecea pe pod, pentru ca să se deprindă cu scenele cele aspre ale mării polare.

În 1. August Maria se preumbla conversând cu unchiul ei, cu Andreiu Vasling și cu Penellan pe pupea bricului. Jeune-Hardie ajunse într'o apă navigabilă de trei miliarde de lată, prin care se rostogoliau cu iuțală spre meadă și caravane întregi de sloi sdrobiți de ghiață.

„Când vom mai vedé uscat?” întrebă tinera fată.

— Cel mult în trei până în patru zile, răspuse Ioan Cornbutte.

— Vom da oare acolo de urme noué despre bietul meu Ludovic?

— Se poate fata mea, eu înșe mă tem foarte, că sîntem încă departe de ținta călătoriei noastre. Durere este foarte probabil, că Froern

fu mânat și mai departe spre meadă-noapte.

— La toată întemplantarea așa va fi, șice Andreiu Vasling, pentru că viorul care ne despărți de corabia norvegiană a ținut trei zile, și în trei zile o corabie, fără mod de scăpare și care nu poate reziste vântului, merge departe!

— Mi se permite observarea, că pe acel timp eram numai în luna lui Aprilie? întrepruse Penellan; atunci încă nu începuse a se desgheța și așa Froernul trebuia că a fost în curênd oprit de ghiață.

— Și sdrobot în mii de bucăți, șice cărmaciul tăindu-i vorba; de oare ce oamenii lui sub astfelu de împregiurări nu puteau să manevreze.

— Suprafața ghiaței le-a oferit mijlocul cel mai simplu, de a ajunge pe uscat, de care nu putură fi departe, replică Penellan.

— Să sperăm, întrepruse Ioan Cornbutte discuțiunea, care se repeția pe fie care și între cărmaci și subcărmaci. Eu cred că în scurt timp avem să vedem uscat.

— Eată! Vedeți munții! strigă Maria.

— Aceia sînt munți de ghiață, fata mea, esplică Ioan Cornbutte, cei dintâiu cu care ne întâlnim. Aceia, dacă am încapé între massele lor, ne-ar sdrobi ca și când am fi de sticlă. Penellan și Vasling fiți cu atențiune la cărmă!

Munții plutitori, dintre cari cam vr'o cinzeci la numer se vedeau pe orizont, se apropiiau din ce în ce mai mult de bric. Penellan a pus mâna pe cărmă și Ioan Cornbutte, care se suise pe rudele ventrului perochetului celui mic, designa drumul.

De cătră sară bricul era încungiurat de stâncile plutitoare, a căror putere sdrobotitoare este iresistibilă. Vorba era acum de a sparge flota aceasta de munți, pentru că înțelepciunea dicta a plutii mai departe. Altă greutate se mai adăuga pe pericolul acestuia. Fiindcă toate punctele din pregiur își schimbau neconținut pozițiunea nu se putea căștiga cu siguranță nici o perspectivă constantă. Făcênduse negură s'a făcut și întunec.

S z e n d e care combătând pe preopinent se încearcă a risipi temerile ivite în privința prerogativelor parlamentare și cât pentru reforme dăce, că ambele guverne stau în negociații necurmate pentru a pregăti reformele de lipsă. În sfârșit cere să se respingă proiectul de rezoluțiune substernut de Pulszky.

G. Ugron afirmă că legământul Ungariei cu Austria este pedeca la revisiunea legii despre armată. Trebuie a se reduce bugetul, pentru serviciul activ sînt de ajuns doi ani. Oratorul cere ca soldații ungurești să se ia din armata comună și să se dea Ungariei, spre a se întemeia o armată ungurească-națională, cere mai departe introducerea diviziunilor teritoriale și cultivarea spiritului unguresc în armată. Organizațiunea de acum a armatei e o amerințare permanentă a constituțiunii. Armata comună se consideră de un factor coordinat cu constituțiunea și o desprețuesce. În fine substernute următorii proiect de rezoluțiune:

Considerând că este o recerință esențială a independenței de stat și a națiunii ca țara să aibă o armată independentă, pe carea să o organizăm noi, — considerând că stabilirea statului de armată pe un timp mai lung despoaie reprezentanța națională de dreptul cardinal de a vota pe fie-care an contingent de recruți, — considerând că Ungaria are lipsă de o organizațiune a armatei, care de o parte să corespundă exigențelor de apărare, de altă parte însă și puterii economice și finanțiale, — casa respingînd proiectul de lege de față, îndrumază pe ministrul honveșilor să substearnă fără amănare un proiect de lege despre separarea armatei ungurești de armata comună și despre organizațiunea armatei ungurești conform cu exigențele de apărare și cu forța materială a țerei.

După Szalay și Szederkenyi ia cuvîntul

Ministrul president C. Tisz a care reflectînd la argumentele preopinienților dăce, că prelungirea privește numai cei doi paragrafi, deci se pot face modificări, însă numai cu învoirea tuturor factorilor hotărîtori.

Cât pentru pericolii cari pot să provină dela o armată, anumit cât pentru cazul prevădut de un preopinent, că acest parlament va aplauda pe soldații, cari vor sparge corul legiutor al Ungariei, ministrul presid. dăce, că asemenea eventualități, cari se ivesc cu deosebire în republice, nu atîrnă dela forma de guvernare.

Spiritul unei armate atîrnă dela majoritatea elementelor ce formează corpul ofițerilor. Ungurul nu rămîne

Maria s'a coborît în cabină, eară cele opt persoane ale bricului la comanda căpitanului, au trebuit să rămîna pe pod. Toți erau înarmați cu rude lungi, în vârful cărora erau țepe de fer. Cu aceste aveau să ferească corabia de isbiturile bolovanilor de ghiață.

Jeune-Hardie întră într'o apă navigabilă îngustă, încât capetele extreme ale fuscelor dela ventrile se frecău de munții ce pluteau pe torent, eară arătătoarele vîntului au trebuit să se caseze. În sfârșit s'a vădut necesitatea a brassa fuscelul cel mare așa încât atîngea vantele. Din nenorocire bricul n'a perdut nimica din fuțala sa, de oare ce vîntul ajungea numai la ventrilele de deasupra și aceste erau de ajuns ca să mîne bricul iute. Mulțămînt trupului elegant al corabiei, aceasta să străcura prin strimtori pe când sloii de ghiață se isbiau pocnind unii de alții și ploaia curgea în torenți în volburi selbatece.

Ioan Cornbutte venise eară pe pod; în întunec nu putea vedé nimica. În sfârșit s'a arătat lipsa a stringe și ventrilele de deasupra. Co-

în armată și aceasta e o mare eroare. (Strigări din stînga estemă: Nu rămîne pentru că nu poate rămîne.) Pe unul sau doi oameni îi poate înstrăina dela serviciu spiritual sutelor, dar în armată Ungaria e reprezentată cu 40—45 percente și ministrul presid. nu înțelege pentru ce nu poate rămîne soldatul unguresc în armată. Afirmățiunea, că nu poate rămîne n'are nici o basă. (Madarász intrerupe: Ghyczy ni-a spus pentru ce nu poate rămîne. O voce: Ghyczy a fost un mare soldat. Ilaritate continuă.)

Fiind noi astfel reprezentați în armată trebuie să resping afirmățiunea lui Szalay, că această armată ar fi un verme ce roade națiunea. Asemenea insulte numai turbură pacea între armată și popor.

Preopinentul Szederkenyi a dîs că pacea dela Berlin a delăturat pericolii, pentru ce dară atîta armată? La aceste rîspunde ministrul presid. că politica estemă ne-a ferit de complicațiuni, trăim cu toate statele în pace, dar întimitatea se va altera îndată ce se va scîi, că noi sguduim în tot anul temelile puterii noastre armate și pe urmă vom deveni isolați.

Ni s'a dîs să premergem pe celelalte state cu desarmarea; dar idea desarmării nu e încă matură, statele europene n'a stabilit nimic în acest punct și până atunci nu se poate face nici un pas. Recomîndă proiectul de lege.

Cu aceste se încheie ședința.

În ședința dela 22 Noemvre continuându-se la ordinea zilei desbaterea generală asupra proiectului relativ la armată ia cuvîntul

V. Tischler, care se declară contra proiectului. Oratorul a așteptat ca guvernul vîdînd stările materiale ale țerei să se înfățișeze cu un proiect de revisiune a legii despre armată. Ministrul pentru apărarea țerei s'a desvinovățit cu aceea, că până acum nu s'a putut realiza o înțelegere între guvernul unguresc și cel austriac și din acest motiv nu s'a putut substernute de astădată un asemenea proiect. Se pare însă că cauza adevărată a nesubsternutei este faptul, că proiectul promis de guvern nu va ține cont de starea finanțială a țerei și guvernul se teme a se înfățișa între împregiurările de față cu asemenea propuneri. În sfârșit oratorul se declară pentru proiectul de rezoluțiune substernut de Pulszky.

I. Helfy nu primește proiectul pentru că într'ensul se stabilește că armata va fi comună și de aci înainte. Aceasta este o pălmuire a opiniunii publice, carea nu vrea să scie de ar-

rabia era în pericol de a se isbi de masele de ghiață și în cazul acesta ar fi fost perdută.

Afurisită călătorie, mormăia Andreiu Vasling, care sta înaintea podului lângă matrozii, cari cu rudele feră corabia de cele mai amenințătoare isbituri.

— Dacă scăpăm norocoși din pericolul acesta, dăcea Aupic, trebuie să dăm o luminare frumoasă prea sfintei Fecioare a sloilor de ghiață.

— Cine scie, adause cărmaciul, printre câți munți innotători mai avem să plutim?

— Și cine ne spune nouă că vom afla ceva la spatetele acestora? mai dăcea matrozul.

— Nuți mai umble gura atîta, potaie, dîse Gervique; ai tu mai multă grige de bordul teu. După ce vom scăpa ai timp destul să tot înjuri! ai de grige de ruda ta!

(Va urma.)

mată comună. Oratorul polemizînd cu ministrul president și cu ministrul honveșilor dăce: când aud promițîndu-se că se vor efectua reforme în înțelegeri cu ministerul de resbel, 'mi aduc aminte de acel servitor, care ducînd o epistolă la postă pentru stăpînul seu dăce: „Duc epistola la postă cu învoirea stăpînului meu.“ (Ilaritate). În ce stă comunitatea? Steagul e negru-galbin, comanda germăna, influența ungurească nulă; comunitatea e numai la plată. (Ilaritate).

Ministrul president a atacat pe Szalay pentru că acesta a numit armata un „verme roșător,“ l a atacat însă pe nedrept, căci Szalay nu a înțeleș pe indiviții din armată ci instituțiunea armatei comune.

Când patria s'ar afla deodată într'un pericol mare, de care numai armata comună o ar pute scăpa, stînga estemă de sigur ar vota susținerea acestei armate și după aceasta s'ar cugea la programul ei politic. Dar acest pericol iminent nu există. Oratorul se ofere pe sine și ca soldat, numai să fie o armată ungurească. În fine se declară pentru proiectul de rezoluțiune al lui Ugron.

Contele G. Raday jun. recunoaște sarcina jertfelor ce ni le impun armata comună și milițiile teritoriale, dar împregiurările politice de aci din Europa ne silesc să adoptăm proiectul de față, căci altfel pozițiunea noastră ca putere mare s'ar sguduî. Situațiunea de acum nu se vede a fi așa pacinică cum se pare unor preopinienți.

De altfel prelungirea statului de armată pe 10 ani e provisoră, căci ori ce principe constituțional va fi aplicat, îndată ce se vor schimba împregiurările, să ia inițiativa la reducerea armatei. În fine oratorul admite că comanda în armată nu se poate împărți după naționalități, unitatea cere o singură limbă în comandă. Primește proiectul guvernului.

Reportorul Markus polemizînd cu deputatul Helfy dăce că situațiunea noastră geografică are mare însemnătate, căci monarhia austro-ungară este încungurată de toate părțile de state militare mari. Numitul deputat 'mi-a cerut să'i desfășur pericolii ce ne amenință. Eu nu cred să să fi cerut unui raportor francez sau italian o asemenea esplicare când s'a stabilit statul armatelor lor, nu cred că referentul francez a trebuit să declare, că susținerea unei armate atît de mari e de lipsă pentru redobîndirea Alsației și Lorenei sau pentru atacuri contra Germaniei; sau că referentul italian ar fi trebuit să declare că Italianii voiesc Trentino și Triestul. E de prisos să'i mai spun d-lui Helfy convicțiunea ori și cărui politic cu judecată sănătoasă, că Rusia nu se va lăsa de planurile sale pe viitor și realizarea acelor planuri va fi posibilă numai după ce ne va învinge pe noi. În fine recomîndă proiectul de lege.

După Orbán a luat cuvîntul Em. Ivánka. Acesta pledează pentru proiectul guvernului și crede că se pot face cruțări și între marginele legii de acum. În fine oratorul roagă tinerimea ungurească să se devoteze serviciului de arme, căci fără ofițeri nu este cu putință o armată ungurească.

C. Törs nu poate vota susținerea și întregirea unei armate, despre care nu dispune guvernul unguresc prelungă controla parlamentară. Votînd statul de resbel pe 10 ani anulăm dreptul legislativei ungurești de a vota pe fie-care an contingentul militar. Numai o armată care se desvoaltă din puterea națională ne poate da liniscea păcii asigurate. Diplomația europeană nu crede în susținerea păcii, dovadă mișcarea cea viuă între diplomați. Lăsându-ne la concurență cu alte state în desvoltarea armatei ne-am pus pe un teren foarte periculos, căci noi nu putem imita pe celelalte

puteri. Francia arată în dările sale indirecte un plus de 123 milioane. Anglia însă ar pute să țină o armată mare, dar ea cu toate că nu ține o asemenea armată, este un aliat dintre cei mai căutați, căci are cele trei mijloace de căpetenie pentru resbel: bani, bani și earăși bani.

Parlamentele nu pot isprăvi nimic cu reducerea armatelor, pentru că sînt isolate. O conferență a parlamentelor europene ar fi de lipsă pentru a discuta toate întrebările cele mari internaționale. Diplomația ar trebui să ia inițiativa la o asemenea conferență dar durere dela ea nu putem aștepta nimic. Armatele colosale de aci aduc deficit nu numai în finanțe ci și în puterea poporului. În sfârșit oratorul respingînd proiectul de lege spriginesce proiectul de rezoluțiune al lui Ugron.

La sfârșitul ședinței 'și-a motivat baronul B. Bán hidy interpelațiunea sa, adresată ministrului de comunicațiune, cu privire la organizarea unui consiliu tehnic asistent, pe care l-au propus esperții străini în raportul lor.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Român.“

Ormeniș, în 23 Oct. 1879. Domnule redactor! Trecură 4 ani de când deputatul nostru ales pentru sinodul arhidieceșan d. Diamandi Manole din Brașov, arătându-se serăcia comunei noastre ortodoxe române din Ormeniș, și că biserica noastră de lemn, și școala asemenea de lemn sînt într'o stare slabă, și aproape de ruină, răzimate cu proptele, pentru ridicarea acestor institute sfinte în trei rînduri dăruî competența diurnelor sale de deputat circa 300 fl. v. a.

Tot spre acest scop mijloci domnul nostru protopop Ioan Petric dela prea măritul consistoriu arhidieceșan din fundațiunea bisericilor serace 100 fl. și dela reposatul căpitan G. Cristurean asemenea 100 fl. v. a. din aceste 3 danii marimonioase subscrisul episcop cu învoirea majorității poporului, și a autorităților bisericesci am cumpărat un pămînt cu 247 fl. pe care să se clădească școala și biserica, și din cealaltă sumă dăruită, și banii cei mai avea biserica 'și-a cumpărat materialul trebuincios, ridicînd până la coperiș înainte cu 3 ani zidurile școlii și locuința cantorului și învățătorului, de care ne bucurăm. Pre când voiam să punem coperișul școlii nevoind datornicii bisericești să numere banii împrumutați, ceilalți locuitori nu voră să contribuie la clădirea școlii, ci numai pentru clădirea bisericești încă neurzite, și încă pe un deal ripos lângă bisecica cea veche, unde era oprit prin măritul consistoriu de a o zidi, din care pricină se iviră neînțelegeri între popor, ne părăsi pe deoparte cantorul și învățătorul G. Vlădărean, ear pre de alta conlocuitorii Unguri ne siliră copii să cerceteze școala comună de și nu există în realitate, ci numai închiriată, ear dela toți contribuitorii români colectorul de dajde încasă câte 5 cruceri dela tot florenul de dajde. Între aceste neînțelegeri între fii bisericești noastre, stînd pre loc clădirea supusă de 3 ani ploilor d. protopop neincetat a scris prin parochul nostru din Apatia, a venit în persoană de vre-o 3 ori, și încă odată cu d. profesor Iosif Macsim ca comisar esmis din sinodul protopresbiteral, dar durere nu putură delătura neînțelegerile.

Eri însă și alaltăeri sosind dl nostru protopop cu o a 4-a danie de 20 fl. dela reposata Maria Șandru din Brașov, 'mi-a încredințat acest dar cu însărcinarea, ca prin episcopul cel nou să se dea arvună la măsari, lemnari și zidari, cari să isprăvească școala în primăvara venitoare cu banii, ce vor

eși dela debitorii bisericeii. Dela noi plecă dl protopop în alte comune române din secuime să împartă tot câte 20 fl. la 6 scoale serace precum: la cea din Apatia, Nou, Doberlău, Lisneu, Ozun și Kőkös; precum și la bisericile din Helchii, Vulcan și Reșnov câte 50 fl. v. a. tot din partea fericiții binefăcătoare.

Eu mă simt îndemnat a aduce prin aceasta d-lui protopop Petric și d-lui Diamandi mulțămire în numele poporului nostru pentru dania împărțită poftindu-i d-lui protopop ca în călătoria ce face, să-l poarte D-șeu în pace, spre a-și pute împlini această chemare sfântă. Totodată nu pot să tac și aceea împregiurare că dl protopop sfătuesce pre poporul nostru să cumpere o clădire mare, care este de vândare în comuna noastră cu 1000 fl. indemnându-l să contribuie toată familia câte 2 fl. în 3 ani după olaltă, în care timp cu ce va mai aduna și domnia sa cu dl Diamandi Manole se va plăti aceea clădire, și întocmi pentru o sfântă biserică, ca să ne putem bucura în anul venitoriu de o scoală cu cantor și învățătoriu, și de o biserică frumoasă de care suntem astăzi lipsiți. Dumneșeu să ajute ca această sămânță aruncată de d. protopop se cadă pe pământ bun și să aducă rod; căci altfel nu înecă ne ghina și buruienile ce ne încungiuară, și cresc peste capetele noastre.

Nicolau Goga. m./p.,
paroh gr. or.
Moise Ticușan. m./p.,
epitrop.

Societatea macedo-română.

Ni se trimit din București spre publicare: Statutele „Societății de cultură” Macedo-Române.

Art. I. Societatea de cultură Macedo-română are de scop:

a) A respândi prin școli, începând dela cele primare în limba română, învățătura între locuitorii Români de preste Dunăre și despre Balcani;

b) A stărui pentru buna stare a bisericilor comunităților românesce, de a dreapta Dunărei și de peste Balcani;

c) A priveghia mersul scoalelor existente în aceeași parte și a lucra la îmbunătățirea lor sporitoare;

d) Ale dota cu cărți, biblioteci, aparate. A întreprinde însăși și a îndemna editarea de cărți, pentru Români din acele părți.

Art. II. Societ. de cultură Macedo-română va pute primi legături și donațiuni, ce i se vor face de binevoitorii Românilor transdanubieni.

Art. III. Soc. de cultură Macedo-română va fi datoare a vedea și a stărui pentru ca ori ce donațiune sau legat, chiar anteriormente făcute constituției societății, să nu se distragă dela destinația lor, ci să se aducă întocmai la îndeplinire, după voința testatorilor și donatorilor.

Art. IV. Soc. de cultură Macedo-română se va silii a aduce bună învoire între diversele națiuni conlocuitoare între Români de preste Dunăre și Balcani, făcându-le prin presă și prin misiuni și cu ori ce mijloace a înțelege, că salvarea comună este asigurată numai dela împărțirea sinceră, ear nu dela persecutarea reciprocă, nici prin tendințe fatale de desnaționalizare mutuală.

Art. V. Fie cine poate deveni membrul societății de cultură Macedo-română, făcând cerere pentru aceasta comitetului societății.

Art. VI. Fie care membru este obligat la o cotizațiune de 40 lei pe an, plătiți după voință, sau înainte sau anticipativ pre trimestru.

Art. VII. Persoana care donează societății fonduri mai mari decât 1000

(o mie) lei noi, se declară membru fondator al societății.

Art. VIII. Administrațiunea societății în vedere cu scopurile sale, este încredințată unui consiliu compus din 35 membrii aleși dintre membrii societății pe un period de 3 ani.

Art. IX. Alegerea consiliului se face la fie care trei ani în ziua de 15 Octomvre, cu ori câți membrii vor fi prezenți, după prealabilă convocare publicată cel puțin prin trei jurnale române.

Art. X. Consiliul ales numesce imediat din sinul seu îndată după constituirea sa un comitet compus din trei membrii, pentru conducerea afacerilor societății.

Durata funcționării membrilor din acest comitet este legată cu aceea a însuși consiliului.

Art. XI. Un regulament elaborat de consiliu va determina atribuțiunile consiliului și ale comitetului.

Art. XII. Consiliul va ține ședință de câte ori va fi invitat de comitet eară la 10 Octomvrie și 10 Maiu se va aduna în ședință fără nici o convocare specială, spre a se ocupa de lucrările societății și a cerceta despre mersul acestor lucrări, sub conducerea comitetului dirigent.

Art. XIII. Comitetul se adună de câte ori trebuie cere, dar negreșit odată pe lună la 30 a fie cărei lune.

Art. XIV. La 15 Octomvrie a fie căruia an se va ține o adunare generală a tuturor membrilor societății anunțându-se aceasta și prin foile române.

Aceasta adunare ascultă darea de samă a consiliului și alege (la fie care trei ani) pe membrii lui, ori și în fie care an înlocuesce pe cei cari din un motiv plausibil au lipsit dela îndatorire.

Art. XV. Consiliul poate convoca adunări generale și la alte date după trebuințele societății.

Art. XVI. Fondurile societ. se constituie din:

a) Cotisarea membrilor.

b) Subvențiuni, legaturi, donațiuni.

Art. XVII. Consiliul ficează bugetele fie căruia an, după care comitetul se conduce la lucrările sale.

Consiliul primesce dela comitet dare de samă anuală de modul întrebuințării fondurilor și la rëndul seu o dă și în cunoștința adunării generale dela 15 Octomvrie.

Art. XVIII. Președintele consiliului este și președintele adunării generale a societ. Aceasta însă alege la fie care sesiune a sa mai mulți vice președinți și secretari.

Art. XIX. Pentru prima dată alegerea membrilor consiliului societății și ai comitetului dirigent se va face cu derogare dela datele ficsate la articolii de mai sus din acest statut. Asemenea și data primei adunări generale o va ficsa Consiliul societății.

Art. XX. Statutele de față supuse de consiliul aprobării Guvernului Român, nu se pot modifica de cât de adunarea generală și numai asupra unei cereri a consiliului, întemeiată pe ecșperiența de 3 ani de funcționare.

Varietăți.

* (Agrațiare). O telegramă din Budapesta anunță că Maj. Sa a iertat restul timpului de închisoare pentru Svetozar Miletici.

* (Postal). Posta între Radna-Năsăud, care până acum comunica vara în toată ziua, ear iarna de patru ori pe săptămână, va comunica dela 1 Decemvre a. c. înainte în toate zilele preste tot anul, în ordinea următoare: Va pleca dela Năsăud-Rodna la 4 oare dimineața. Va pleca dela Năsăud-Szt. Georg la 5 oare 45 mi-

nute dimineața. Va sosi în Năsăud la 9 oare 30 min. înainte am. Va pleca dela Năsăud retur la 11 oare a. m. Va pleca dela N. Szt. Geors la 2 oare 50 min. d. am. Va sosi în N. Radna la 4 oare 30 min. d. am.

* (Postal). Pentru ocuparea postului de magistru postal la stațiunea vacantă din Malnase (comitatul Treiscaunelor) s'au scris concurs. Se cere o cauțiune de 100 fl. în bani gata. Emolumentele anuale sunt o leafă de 150 fl. și 40 fl. paușal de cancelarie. Petițiunile a se adresa la Direcțiunea postală r. u. din Sibiu în termin de 3 săptămâni.

* (Linia Predeal-Ploiesci), spune „Epoche” din București se va deschide pentru public luni în Noemvre (1 Decemvre). În urma deschiderii se va schimba și ordinea trenurilor. Aușim că aici va sosi trenul dimineața și va pleca sara. În legătură cu aceste dăm și altă scire, care ne spune, că între Viena, Budapesta și București se deschid dela datul de mai sus trenuri accelerate.

* (Sinodul bisericesc al României) este convocat pentru ziua de 14/26 Nov. conform artic. 13 din legea pentru alegerea metropoliților și episcopilor eparchioți, cum și a constituției sântului sinod.

Sciri ultime.

(După „S. d. T. B.”)

Budapesta, 28 Noemvre n. Casa deputaților a primit proiectele despre arondarea Bosniei și Erșegovinei în teritoriul comun de vamă și despre cassarea comisiunei vamale dela Brody și despre arondarea Istriei și Dalmației în teritoriul de vamă.

Berlin, 28 Noemvre n. Părechia regală danesă a sosit, a fost primită de principele de coroană și condusă în castel. „Reichsanzeiger” publică o încunoștințare a ministeriului de stat, care cu aprobarea consiliului federal, pe basa legii socialiste, prolongesce dreptul cel mic marțial pentru Berlin și împregiurimea acestuia pe un an.

Cetigne, 27 Noemvre n. După scirile ce au sosit astăzi aici, Albanesii au omorit în Gusinie pe Muctar pașa (fostul comandant superior turcesc în Armenia).

PARTEA SCIENTIFICĂ și LITERARĂ.

O transacție ortografică.

(Urmare).

ad 3: Trecând la cuestiunea „semnelor”, Vă anunciu că acum vine rëndul la D-voastră, de a face concesiuni. Nu că doară scrierea mea nu vrea să scie de semne. Ați vedut deja din modelul de scriere, că eu încă am semne, de oarece fără semne nu se poate de loc scrie românesce după etimologie; ci ai trebui să primesci apoi nescai litere noue, și aceasta ar duce deadreptul la fonetismul pur. Și sistemul ciparian are semne și încă foarte varie. Astfel după Cipariu se scire d. e. *măna* (mână), *mân'a* (mâna), *a menă* (a mēna), *menă* (mēnă); va să dăcă Cipariu are trei semne (apostrof, acutul și gravul), pentru a deosebii pe a de *ă*. Cu toate aceste, abstrăgând chiar dela *ă* derivat din *e* și parte neînsemnat (vediu, pecatu etc. = vedut, pecat etc.), scrierea cipariană este defectuoasă; căci cum s'ar pute scrie d. e. *cărămida* (caramida) ca și d. e. *catastrofă* (catastrofa)? sau d. e. *părăsît* (parasitu) ca și *parasit* (parasitu)? Cine doresce

mai multe ecșemple, află destule în Foișoara „Telgraful roman,” din 1877 Nrul 19. Sistemul ciparian este deci complicat în privirea semnelor; aceea o scie mai bine bietul învățătoriu, care dupăce timp îndelungat s'a muncit și a chinuit pe bieții sei scolari cu distingerea varietor semne, trebe să audă cu durere, că aceia cetesc mereu d. e. stătorire, bățjocură, păroch, măcriș, cătalog etc.

Dacă voim ca scrierea noastră să fie etimologică și totuși hotărîtă, astfel încât cetirea să nu fie șovăitoare, ci sigură și ușoară: atunci avem lipsă neîncungiuată de semne. Este însă întrebarea: ce fel de semne să întrebuițăm? Și apoi: când și unde să le punem?

E cunoscut că în respectul acesta sânt de a se lua în considerațiune sunetele *z*, *ș*, *z*, *u*, *u*. Începem cu

z: Aici cităm pe Maiorescu (Critice, pag. 212—213): „sonul *z* al nostru se nasce de regulă din *a* și *e* scurt, înțelegând scurtimea atât după tonul modern, cât și după cantitatea antică. În privința dintăiu scim, că în cele mai multe casuri un *a* și *e* fără ton, adevă scurt, devine *z*. În privința cantității a observat Diez (Rom. Gram. I. pag. 134, 136, 138, 139, 140, 336: ediția 2, 1856), că mai ales din *a* și *e* scurt s'a format *z*, pe când *a* și *e* lung s'a păstrat lung cu ecșepția câtorva cuvinte d. e. *căr-muri* [din *căro*, *carnis*], și aceasta numai la plural, sub influența lui *i*). Prin urmare semnul cunoscut al scurțării pus deasupra lui *a* și *e* va pute exprima pe *z*”. Această scriere este deja, precum scim, adoptată de majoritatea Românilor. Admit deci și eu semnul scurțării pentru însemnarea lui *z*, însă cu următoarea restricțiune: eu ași însemna pe *z* numai atunci, când el se nasce din *a*, nu și atunci când se nasce din *e*. Vă fac, stimată redacțiune, propunerea, că în cazul din urmă să concediți din parte-Vă omiterea semnului, și anume din următoarele motive:

Scim că este de mare însemnătate gramaticală, resp. flecșionară, dacă scri d. e. lucră, casă, sau numai lucră, casa. Nu este însă relevant, dacă scri d. e. mē, ved, ved, vedem, vedeți, vedut, vedend, sau simplu: me, ved, vedut, vedend.

De altă parte ne spune fisiologia resp. fonologia, că *z* este un sunet, care se află între *e* și *o*, însă mai aproape, ba chiar foarte aproape de *e*. Germanii în cuvinte ca Vater, Mutter, Nummer, Versuch, lasset, redet etc. încă au sunetul *z*, pe care însă în scriere nu-l deosebesc de *e*. Se înțelege de sine, că nu mi poate trece prin minte, a susține că *z* în limba germană are chiar și numai pe departe importanța fonologică și gramaticală, pe care o are în limba română. Voiam numai să demonstrez afinitatea cea mare între sunetele *z* și *e*. Acela care va pronuncia remân, respund, se, me, pecat etc., în loc de rēmân, rēspund, sē, mē, pēcat etc., de sigur puțin păcătuesce. Ba cunoascem chiar mai multe cuvinte, unde pronunțarea în respectul acesta șovăesce la Români. Unii rostesc pe, alții pē; în giurul Brașovului aușii chiar dē în loc de de; unii pronunție spre, alții spră (unsprădece); în unele părți ale României se aude curat se pentru române, și aflăm și în cărțile bătrânilor scrise cu ciriliane: se; tot astfel se aude pe alocuria curat remân, respund etc. Și Diez în gramatica sa susține, că *z* este foarte aproape de *e*; de aceea el în scrierea cuvintelor românesce scrie pentru *z* un *e* cu codiță de desubt, scrierea sa română fiind fonetică, căci astfel pretinde scopul seu scientific.

Filologul care face transcrip-

ținuți pentru scopuri științifice poate scrie chiar d. e. văzut. El va afla la Români și altele încă, d. e. un fel de ä (german) în cuvinte ca crede, mere, vorbesce (crăde, măre etc.) precum o parte foarte mare dintre Români pronunție nu prea frumos, dar după o regulă cunoscută; pe când în România proprie (disă (Muntenia) se aude curat e. Nime însă n'a propus încă, să distingem în scriere pe e=ä, deși la o transcripție filologică se poate pretinde.

Dacă suntem și rămânem deci etimologi, putem scrie simplu e pentru z, atunci când etimologia ne prescrie pe e; pe când z nu se poate scrie sub nici o condiție cu un simplu a fără semn, pentru motive foarte ponderoase atât gramaticale, cât și fonologice, căci a după sunet e prea departe de z, d. e. cărămidă și catastrofa.

Dvoastră poate îmi veți răspunde la propunerea mea, că atunci d. e. școlarii se vor deda a ceti simplu e în loc de ä. Aceasta nu mi-se pare probabil, de oare ce vedem că copii și oameni mari citesc crăde, vorbășce etc., cu toate că este scris simplu crede, vorbesce etc. Dar în fine, stimată redacție, fire-ar oare vre o daună mare, dacă cu timpul am scăpa de câțiva z, pe cari gramatica nu-i reclamă? Eu tocmai și din motivul acela nu admit sistemul ciparian în punctul lui z, pentru că între altele mai înmulțesc sunetul acesta (d. e. natură, cătăstroză și o mulțime de neologisme).

Scriu așa dară după etimologie ä și e pentru z. Ear pentru un cas unic, adică: pers. 3 sing. din perfectul simplu a verbelor de conjugățiunea I, rămân pe lângă scrierea cipariană (d. e. lăudă), precum ved că faceți și Dvoastră. Va să dăcă mă mulțămesc și eu în cazul acesta unic cu accentul tonic, de oarece nu-l mai pun pe acesta în alt cas deasupra lui a, scriind simplu d. e. călca, lucră (infinitiv și imperfect). Când originea etimologică a unui anumit z nu este cunoscută, atunci scriu și eu totdeauna ä; fiindcă z se naște în cele mai multe cazuri din a.

(Va urma).

Bursa de Budapesta

din 27 Noemvre n.

Renta de aur 94.15, împrumutul drumurilor de fer ung. 113.25, I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. 74.—, II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung. 85.25, oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung. 76.75, împrumutul ung. cu premii 106.25, obligațiuni ung. de rescumpărarea dicimei de vin 88.50 obligațiuni urbariale ung. 88.50, obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire 86.25, obligațiuni urbariale temeșane 87.50, obligațiuni cu clausulă de sorțire 84.25, obligațiuni urbariale transilvane 84.50 obligațiuni urbariale croato-slavonice —, datorie de stat austriacă în hârtie 68.35, renta austriacă în argint 70.80, renta de aur austriacă 80.25, sorți de stat dela 1860 128.25, acțiuni de bancă austro-ung. 841, acțiuni de bancă de credit ung. 275.50, acțiuni de credit austr. 256.75, argint —, galbin 5.52, napoleon 9.30, 100 marce nemțesci 57.65, London (pe poliță de trei luni) 116.65.

Bursa de Viena

din 27 Noemvre n. 1879.

Metalicele 5%	—
Acțiuni de bancă	842 —
Împrumutul de stat din 1860	128 20
Împrumutul naț. 5% (argint)	70 70
Acțiuni de credit	256 —
Valuta nouă imperială germană	57 65
London	116 50
Galbin	5 52
Napoleon d'aur (poli)	9 31

Economic.

Făgăraș, 22 Noemvre n. Pro hectolitru: Grâu fl. 8—9.50; grâu secăreț fl. 7.—8.—; secăreț fl. 5.—5.20; orz 4—4.20; ovės fl. 2.70—2.80; cucuruz fl. 4.—4.50; mălaiu fl. —.—; Sămânță de cânepă fl. 10.—11; mazere fl. —.—; linte fl. —.—; fasole fl. 6.—6.50; crumpeneș fl. 1.—1.60; pro 100 chilo: Slănină fl. 60—67; sœu brut fl. —.—; sœu de luminărif. 36—38; unsoare fl. 55—56; cânepă fl. 30—35; sēmēnță de in fl. —.—; sœpun fl. —; fœn fl. 4.—1.60; spirt pro grad —11— cr.; pro chilo carne de vită 88 cr. carne de vițel — cr.; carne de porc 36 cr.; carne

de berbec 28 cr.; ouă — de — cr. Tœrgul de ađi a fost bine cercetat. Bucate au fost multe; ovės puțin, dară tare căutat.

Budapesta, 15 Noemvre n. Timpul în săptămăna trecută în loc ca să se mai resbune și să aducă încă nesce đile plăcute și frumoase, s'a făcut tot mai rece până când pela sfœrșitul ei a fost numai încă un pas până la înghețat. Termometrul, care de altmintrelea dela începutul săptămănei arœta tot cam pe la + 6° R. în điuă de pe urmă a săptămănei a scăđut la + 2° R. Deatunci tot rece, ba ningœnd după aceea cu grosul a intrat o receală ca prin Februarie. Earna e completă. Trist este însă că multe locuri au rœmas nesēmēnate și ni teamă tare, că vor fi și mai multe decum se dă cu socoteala. Dovadă despre aceasta e împregiurarea, că până acuma nu s'au așternut raporturile despre starea sēmēnăturilor din acest an. Ne-goățele tuturor articolelor însă n'au fost animate și e mirare, că nici prețurile articolelor nu s'au urcat. Așa notăm în special:

Grăul la 40,000 m. m. cu câte fl. 15.—15.30; sœcara la 8000 m. m. cu fl. 9.50—9.70; orzul la 2000 m. m. cu fl. 7.85; ovėsul la 3000 m. m. cu fl. 7.20—7.85; cucuruzul la 15,000 m. m. cu fl. 7.90; făina n'a trecut; lăunile au trecut per 56 chilogramme cu câte fl. 78—79.

Porcii au trecut cu prețuri bune și mulți. În tœrg au fost cu totul 71,720 capete, între care din Ungaria de jos 7830, din România 1840 și din Ardeal 440; unsoare de porc fără vas cu fl. 52—54 și cu vas cu tot cu fl. 54—55; slănina a trecut cu fl. 45—49; sœul cu fl. 46—47; cartofii au fost foarte bine reprezentați și de aceea debia s'au putut vinde cu fl. 3.50—3.60 per m. m.

Peile au trecut cam de mijloc și s'an plătit pentru 102 dărabă pei de o aie din Bănat și Ardeal fl. 130—140; cele de miel cu fl. 55—60; celelalte soiuri de pei de astădată n'au avut trecere dar nici prețuri.

Nr. 207.

1—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia gr. or. de classa III din matara Dobœrlœu și filia Bastelec în ppresbiteratul al II al Brașovului, conform părințescii ordinațiuni consistoriale din 30 Octomvre a. c. Nr. 2295. B., se escrie prin aceasta concurs, cu termenul până la 10 Decembre st. v. a. c.

Emolumentele sânt:

1. Casă parochială.
2. Un fœnaț în filia Bastelec, din care trage venit învœțătoriu 1/3 parte.
3. Dela 136 familii din matară și dela 64 familii din filia Bastelec câte o ferdală cucuruz sfărmit, dela vœduvi și vœduve pe jumătate.
4. Venitele stolare îndatinat.

Cei ce doresc a ocupa această stațiune de paroch, au ași adresa subscrisului concursese instruite în sensul prescrișloru din „Statutul organic“ și a dispozițiunilor sinodului archidieceșan din a. 1873, până la termenul sus amintit.

Brașov 7 Noemvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Petric m. p.,
protopresbiter.

Nr. 228.

1—3

CONCURS.

Pentru întregirea vacantei parochii de classa a III din comuna Rechita cu filia Strugar, se escrie pe basa ordinului preaveneratului consistoriu archidieceșan din 28 Iunie 1879. Nr. 1736. B. acest concurs cu termen până la 15 Decemvre a. c. st. v.

Emolumentele parochieisunt:

1. Dela 150 familii câte o ferdală cucuruz în grăunțe și câte o đi de lucru.
2. Fœnaț de vre o 3 carœ de nutreț.

3. Lemne pentru foc din pădurea comunei și

4. Venitul stolar dela aceste familii.

Doritorii de a ocupa parochia aceasta au să-și substearnă suplicilele proveđute cu documentele prescise de „Statutul organic“ și regulamentul provisor din a. 1873, oficiul protopresbiterat gr. or. în Sassebeș până la susnotatul termen.

Comitetul parochial în conțelegere cu ppresbiterul concernent.

Nr. 210. 1879.

CONCURS.

Pentru ocuparea parochiei vacante Boiu de classa a III ppresbiteratul Gioagiului I, se escrie concurs cu termen până la 9 Decemvre a. c. stil. v.

Emolumentele sânt:

4 jugere pământ arătoriu, dela 110 familii câte o mœsură mare de cucuruz sfărmit, și stola usuată, care toate compute în bani, dau la olaltă un venit anual de 212 fl. 60 cr. v. a.

Concursele instruite în sensul prescrișlor „Statutului organic“, și a regulamentul provisoriu din 1873, sânt a se adresa la subscrisului oficiu ppresbiterat până la termenul sus-indicat.

Hondol 31 Octomvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Oficiul ppresbiterat al Gioagiului I.
Vasile Pipoș m. p.,
ppresbiter.

Nr. 269 — 1879.

3—3

CONCURS.

Devenind vacantă parochia română gr. or. de a III clasă Cubleșul românesc în ppresbiteratul Clujului pentru reintregirea ei pe basa ordinațiuni consist. dto 8 Decemvre 1877 Nr. 2934 B. se escrie concurs până la 30 Noemvre 1879.

Venitul preoțesc împreunat cu această stațiune parochială din toate în bani computat și satorit de cătră sinodul parochial estraordinar din 23 Septemvre 1879 după un calcul mediu de 5 ani este 246 fl. 73 cr.

Doritorii de a ocupa această stațiune preoțescă sânt poftiți a subșterne concursese sale la subscrisul fiind instruite în sensul statut. org. și a dispozițiunilor sinodale archidieceșane provisorice din 1873 până la termenul indicat.

Cluj 28 Octomvre 1879.

În conțelegere cu comitetul parochial.

V. Roșescu m/p.,
ppresbiter.

Nr. 330 — 1879.

1—3

EDICT.

Sava Stan Rășină din Sohodol,

protopresbiteratul Branului a părășit cu necredință de 4 ani și 5 luni de đile pre legiuitul ei bărbat George Ioan Tătar tot din Sohodol și pribegese în lume fără de a se sci locul unde se află și dacă mai trăiesce, este prin aceasta citată, ca în termen de un an, să se prezenteze înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră și în absența ei se va pertracta și decide procesul intentat asupra'i de bărbatul ei.

Brașov, 8 Noemvre 1879.

Forul matrimonial gr. or. al tractului Branului.

Nr. 7465/1879.

1—2

Publicațiune.

Cu emisul dto 20 l. c. Nr. 8295 onorabilul oficiu comitatens a ordinar ca postul unui membru în comisiunea comitatensă, devenit în vacanță în cercul electoral III al cetății, prin moartea lui Carl Zink, să se reintregească la 3 Decemvre 1879 prin alegere.

Alegătorii din cercul electoral al III, conscriși pe anul 1879, cari se compun din stradele următoare:

„Strada Margaretei, strada nouă, strada pelarilor, valea mică, strada rotarilor, strada Ognei, a spitalului, a faurilor, a văpsitorilor, a vițelilor, strada Mariei, valea mare, strada Turnului, strada vinului și a trandafirului, a bugnerilor, a roșmarinului, a țesătorilor, piața dinaintea casarmei vênătorilor, strada Kempel, strada rațelor, strada lui Pempffinger, strada de sub spinarea cănelui și spinarea cănelui, — mai departe suburbele poarta Turnului și poarta Ognei și în sfœrșit țigănia dela poarta Turnului și a Ognei, — se provoacă prin aceasta a se înfățișa cât mai numeroși la aceasta alegere și ași da țidulele de votare în „sala de ședințe a magistratului“ la 3 Decemvre 1879, dela 8 oare dimineața până la 6 oare seara.

Sibiiu în 24 Noemvre 1879.

Magistratul.

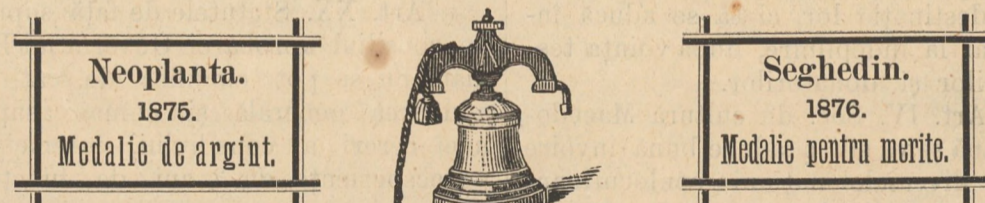
Depuneri.

La institutul subsemnat se primesc depuneri de capitale spre fructificare cu.. 5%, ear sub condițiunea, de a se denuncia institutului ridicarea depunerii cu 6 luni mai nainte, cu 5 1/2 % interese.

Depunerile făcute până astăzi cu interese mai mari, ca cele de mai sus, dela 1 Ianuarie 1880 încolo se vor fructifica cu 5%, ear cele supuse condițiunei de a se înșciința ridicarea lor cu 6 luni înainte — cu 5 1/2 % interese.

Sibiiu, 25 Noemvre 1879.

2—2 [58] „Albina“,
institut de credit și de economji.

Neoplanta.
1875.
Medalie de argint.

Seghedin.
1876.
Medalie pentru merite.

CLOPOTE

DE TOATĂ MĂRIMEA
pe lângă hotărœirea prealabilă a sunetelor lor.

Cu deosebire recomandă clopotele găurite, inventate de dœnsul, a căror sunet este mai adânc decât acelor de construcțiunea vechie și care, fiind de 100 punți, sânt asemenea celor de 140 punți de construcțiunea vechie.

Se află totdeauna în deposit clopote, dela mărimea cea mai mică până la 50 chilogr., precum și de proasce portative și de mână.

Se recomandă pentru comande cât de multe

Antonie Novotny
în Timișoara.

[57] 3—12